

نقش میانجی‌گری خودگویی در رابطه تصور از خود با تاب‌آوری دانشجویان

گلشید عبدالله زاده^۱، دکتر حمیدرضا آقامحمدیان شعر باف^۲، دکتر جعفر طالبیان شریف^۳

۱ کارشناس ارشد روانشناسی، موسسه حکمت رضوی مشهد، مشهد، ایران

۲ استاد گروه روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۳ استادیار گروه روانشناسی، موسسه حکمت رضوی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش میانجی‌گری خودگویی در رابطه تصور از خود با تاب‌آوری می‌باشد. روش این پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه‌ی آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان ۴۰-۱۸ سال موسسه حکمت مشهد است و نمونه براساس جدول مورگان و با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ۲۷۸ نفر انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها به روش میدانی و با استفاده از پرسشنامه خودگویی برین تاپ، پرسشنامه تصور از خود بک و پرسشنامه تاب‌آوری کونور و دیویدسون انجام شد. و برای تجزیه تحلیل داده‌ها (همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر) از نرم افزار اس پی اس استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان دادند که متغیر خودگویی، رابطه متغیرهای تصور از خود و تاب‌آوری را میانجی‌گری می‌کند. نتایج به دست آمده نشان داد که متغیر خودگویی رابطه متغیر تصور از خود و متغیر تاب‌آوری را به طور جزئی میانجی‌گری می‌کند.

واژه‌های کلیدی: خودگویی، تصور از خود، تاب‌آوری